

H. Εταιρεία Καινοτομίας

Επίκληση του Επικονιάστη
εκδόσις

Συνέργεια Τεχνών Ιωνίας Δαχτυλίου

1852

Π Θ Ε Ι Α
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Ε Ι Α
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

Προεκτινασθεῖσα εἰς τὴν ΙΕΡΑΝ ΠΑΝΘΕΚΤΗΝ

Πρὸς εὐχαλίαν τῶν Ιερέων,

'Τπὸς ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ'

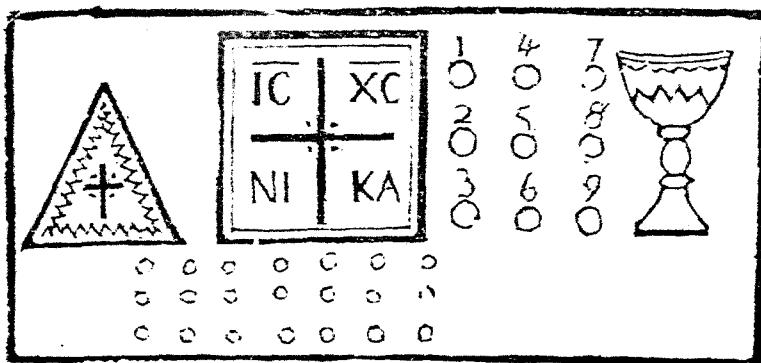
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΤΥΠΟΙΣ Α. Α. ΒΙΛΑΡΑ καὶ Β. ΛΙΟΥΜΗ.
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 19.

1852.

Η ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗ.

ΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ

ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ.

Ο Ιερεὺς καὶ διεροδιάκονος, ἀφοῦ ἀρ' ἐσπέρας; καὶ τὸ πρωτὸν αὐτοῖς συναγενέσσωσι τὴν Μετάληψίν των, ἔρχονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀφοῦ οἱ δύο ἑνδυθοῦν τὸ Στοιχάριον, τὸ ἐπιτραχῆλιον, τὰ ἐπιμάνικα, τὸ περιζώνιον καὶ τὸ φελάνιον, νίπτουν τὰς χεῖράς των καλῶς, ἔπειτα ἔρχονται εἰς τὴν προσκομιδὴν, καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάζουν τὸ δισκοπότηρον, καὶ βλέπουν νὰ μὴ ἦναι τρύπιον ἢ λαιρωμένον βλέπουν τὰ καλύμματα νὰ μὴ ἦναι καρμένα, ἢ λαιρωμένα, ἢ κονιορκτισμένα, ἢ τρύπια, ἀλλὰ νὰ ἦναι πάντα καθαρὰ, καὶ, εἰ δύνατόν, καινούρια, ἢ τούλαχιστον πλυμένα εἰς τὸν νιπτήρα, καθὼς ποιοῦσι πολλοὶ εὐλαβεῖς ιερεῖς, καὶ τότε ἐτοιμάζουσι πρόσφρατον προσφοράν, ἔνζυμον, καθαρὰν ἀπὸ σῖτον καλὸν, καὶ βλέπουν νὰ μὴ ἦναι μουχλισμένη, ἢ ποντικοφαγωμένη, ἢ λαδομένη. Καὶ διὰ τὸ ζέον νὰ ἔχῃ ἄγγειον καινούριον, καὶ οὐχὶ καπνισμένον καὶ λαιρωμένον, καὶ ὁ οἶνος νὰ ἦναι καλὸς καὶ γλυκὺς, καὶ οὐχὶ ὀξυνός καὶ χαλασμένος, δμοίως καὶ τὸ ὄδωρ καθαρὸν εἰς ἄγγεια καθαρά. Τότε λαμβάνει διερεὺς μὲ τὴν ἀριστεράν του χειρά τὴν καθαρὰν προσφοράν, καὶ μὲ τὴν δεξιάν λόγγην,

Καὶ λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀς, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν εἰώνεν. Ἀμén.

Στευρώνων αὐτὴν τρίς, λέγει:

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐμπν.

Ἐμπάγων τὴν λόγγην εἰς τὰ δεξιά του ἄγιου Ἀρτού τῆς σφραγίδος, λέγει:

Ὦς πρόδροτον ἐπὶ σφραγίῃ ἥγιον.

Εἰς δὲ τὰ ἀριστερά, λέγει:

Καὶ ως Ἀρνύς ἀμωμός ἐναντίον

τοῦ κείροντος ἀπώνος, οὗτως

οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῇ ἄνω, λέγει:

Ἐν τῇ ταπεινώτερῃ αὐτοῦ ἢ κρίσις

αὐτοῦ ἥγιον.

Ἐν δὲ τῇ κάτω, λέγει:

Τὴν δὲ γενεαλογίαν τοῦ διηγήσεται;

Καὶ εὑτελοῦται τὸν ἄρτον εἰς τὸν

δίσκον, λέγων:

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἢ ζωτικότερον.

Εἴτα γυρίσεις αὐτὸν θύει συναρτε-

δότος, καὶ οὐτοῦ τιθεμένου, ἐμπήγει

τὴν λόγγην ὃ ιερεὺς εἰς τὰ δεξιά,

ἔγων:

Ἔις τῶν στρατιωτῶν Λόγγη τὴν

πλευράν αὐτοῦ ἔνυξε καὶ εὐθέως

ἔσχηθεν Αἷμα καὶ Υδωρ· καὶ δι

έωρακώς μεμαρτυρήσει, καὶ ἀλη-

θινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Καὶ οὕτως ἐκχέει εἰς τὸ ἄγιον πο-

τῆριον οἶνον καὶ ὄδωρ, λέγων:

Εὐλογημένη ἡ ἀγία ἑνωσις κτλ.

Τούτων γενομένων, λαμβάνει διερεύ-

νεῖς τὴν πρεσφοράν, καὶ ἐκκινεῖ τὴν

πρώτην τριγωνικὴν μερίδα τῆς Θεοτό-

κού, λέγων:

Ἔις τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευ-

λογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡ-

μῶν Θεοτόκου, καὶ Αειπαρθένου

Μαρίας, ἡς ταῖς πρεσβείαις πρόσ-

δεξιαι, Κύριε, τὴν Θυσίαν ταῦτην

εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσια-

στήριον,

Καὶ οὕτω τίθει τὴν τριγωνικὴν

μερίδαν

4,

πλησίον τῆς πρώτης, ποιῶν

ἀρχὴν δευτέρας τάξεως.

Μετὰ ταῦτα

λέγει:

5. Τοῦ

5. Τοῦ Ἀγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἡῶν ἥμῶν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Ἀρχιδιακόνου Στεφανού, τῶν Ἀγίων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίων, Δημητρίου, Θεοδώρου, καὶ οὕτω παντων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων.

Καὶ τίθησι πάρπταν μερίδα εἰς τὰ 5 λέγων:

6. Τῶν Οσίων καὶ Θεοπόρων Πατέρων ἥμῶν, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὄνουφρίου, Αθυκατίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθώ, καὶ πάντων τῶν Οσίων.

Καὶ τίθησι ἄκτην μερίδα εἰς τὰ 6. Μετὰ τὰῦτα δὲ λέγει:

7. Τῶν ἀγίων, καὶ Θυμικτούργων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ιωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμολάου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ἀναργύρων.

Καὶ τίθησιν ἔδδοψην μερίδα εἰς τὰ 7. Εἶτα λέγει:

8. Τῶν ἀγίων καὶ Δικτίων Θεοπατόρων, Ιωακείμ, καὶ Ἀννης. (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ὧν τὰς ἵκεσίας ἐπίσκεψαι ἡμῖς ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὅγδοην μερίδαν ὑποκάτω κατὰ τάξιν. Εἴτα δὲ πρὸς τούτοις λέγει:

9. Τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἥμῶν Ιωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσαντινουπόλεως τοῦ Χρυσούσιου.

Καὶ οὕτω τίθησιν ἀνατην μερίδα εἰς τὸ τέλος. Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει:

Μνήσθητι Δέσποτα, φιλάνθρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἥμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριτῷ Αιτακονίας, καὶ πάντων τῶν ἀδελ-

Μετά
τονταργίαν ἔκεινην, καὶ ὁ ἀνάξιος Ιερές
Ο Θεός, ὁ Θεός ἥμῶν, ὁ τὸν δέντρον ὑπὸ τοῦ ἀγρέλου τοῦ Θεοῦ εἰς οὔρανον ἤρτον. καὶ λέγει
καὶ ποιεῖ απόλυτον, λέγων οὕτω:
Εἰ μὲν ἔστι Κυριακή·

Μετὰ ταῦτα ἐναγμένοις τὸν εὐχάριστον γρηγόριαν ἔκεινην, καὶ ὁ ἀνάξιος Ιερές
Ο Θεός, ὁ Θεός ἥμῶν, ὁ τὸν δέντρον ὑπὸ τοῦ ἀγρέλου τοῦ Θεοῦ εἰς οὔρανον, ώς ἀνάξιος στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, καθὼς τὸ λέγει ὁ ἄγιος Βασιλεὺς καὶ ὁ ἄγιος Γρηγόριος εἰς τὴν συγγράμματά των.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἥμῶν, πρεσβείας τῆς Παναγράφου αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἥμῶν Ιωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσαντινουπόλεως τοῦ Λουτότομου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἀντικατάπεμψον ἥμīν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος. Λαμπρότερον δὲ λέγει καλὴν συνέδησιν καὶ χριστιανὸν εἰς τὰ θύμα, καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον τοῦ ἀγίου Θεοῦ, δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ μάκτες ἀκείνος δύτις τὸ δικαιούμενον του, οὐ καταχρατεῖ τὸ δίκαιον δίκαιων, οὐ ψευδομαρτυρεῖ καὶ κάμνει δρκους ψευδεῖς διὰ νὰ κερδίσῃ τι, η νὰ ἐκτελέσῃ τὸν θυμόν του καὶ τὴν κακίαν του μάκτες ἀκείνος δύτις κάμνει πρῶτον συμφωνίαν διὰ νὰ λειτουργήσῃ μὲ πληρωμὴν μαγάλην, να πωλῇ τὸν δωρεάν τοῦ ἀγίου Παναγίου μὲ χρήματα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔλαβε δωρεὰν ὑπὸ τὸν Θεόν· μάκτες ἀκείνος οἱ Ιερεὺς ὁ πολλὰ γηραλαῖος, μᾶς νὰ λειτουργήσῃ, δύστι, διάργελος καὶ δὲν βλέπει, οὐ τρέμουν εἰς γείσος Κυρίου εἰς τὰῦτα τέτη τὴν θείαν λαταρίαν εἰς πάθες του.

(α) Ἀλλοίποντος εἰς ἔκεινην τὸν ιερόν, οὐ χριστεῖ, δύτις εἰναι φρονεῖς, οὐ πάροις, οὐ μοιχέας, οὐ κλέπτης, οὐ μέθυτος. οὐ πλήκτης, οὐ δογύλος, καὶ τολμέεινος οἱ Ιερεὺς ὁ πολλὰ γηραλαῖος, μᾶς νὰ λειτουργήσῃ, δύστι, διάργελος καὶ δὲν βλέπει, οὐ τρέμουν εἰς γείσος Κυρίου εἰς τὰῦτα τέτη τὴν θείαν λαταρίαν εἰς πάθες του.

Θυμιάσας δὲ καὶ τὸν ἀέρα, σκεπάζει ἀμφότερα, λέγων:

Σκέπασσον ἥμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ ἥμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον; εἰρήνευσον ἥμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε ἐλέέσθον ἥμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἥμῶν, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα θυμιάσας τὴν πρόθεσιν. λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἥμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Ο θεός, ο θεός ἡμῶν, ο τὸν Οὐράνιον Ἀρτον, τὴν Τροφὴν του παντεὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποσεῖλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτῆρα, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς. Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι εἰς τὸ οὐρανούρανόν σου Θεοτατήριον. Μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δὲ οὓς προστηγαγούν καὶ ἡμᾶς ἀκαταρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ιερουργίᾳ τῶν Θείων σου Μυστηρίων. Ότι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντεμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γενοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πηνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο διάκονος ἐξέρχεται τοῦ Βάπτιστος, καὶ προσκυνήσας τῷ, λέγει:

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο Ιερεὺς ἔχφωνως:

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γενοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου

Πηνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός. Ἀμήν. Είτο, ἀποκρινόμενοι ταῦ Χοροῦ: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος:

Εὐερήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐταθείας τῶν Ἅγιων τοῦ Θεοῦ Εκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβύτερού, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῶν εὐσεβεσάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ σρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσι, καὶ ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ ΗΡΩΙΗ
ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόλεας αὐτῶν
πάντα ἐχθρὸν καὶ ποιέμεν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἀγίας ἐκκλησίας τοῦ
της, πάστης πόλεως, γένους, καὶ τῶν
πιστεῖς οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρατίας δέρων, εὐρο
ρίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ και
ρῶν εἰρηγικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶ
μεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰγυμαλώ
των, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ βυθηγαντοῦ ἡμᾶς ἀπὸ
πάστης θλίψεως, ὅργης, κινδύνου,
καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ
χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀγράντου, ὑπερ
ευλογημένης, ἐνδέξου, Δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων
μνημονεύσαντες ἔκυτούς, καὶ ἀλ
λήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν.
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραχθῶμεν.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα ἐδέα, τι
μὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Γάιῳ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύ
ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὕπηρει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰ τὸ κρά
τος ἀνείκαστον, καὶ τὴ δέξα ἀκα
τελητος· οὐ τὸ ἔλεος ὅμετορτον
καὶ τὴ φιλανθρωπία ἀφαστος. Αὕτος,
ιεσπότα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγ
χγίαν, ἐπίθλεψον ἐφ ἡμᾶς, καὶ
ἐπὶ τὸν ἄγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ
ποίησον μεθ ἡμῶν, καὶ τῶν συν
ευχομένων ἡμῶν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου, καὶ τοὺς οἰκτιμούς σου.

Ο Διάκονος.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυ
ρίου δεηθῶμεν.
Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀγράντου, ὑπερ
ευλογημένης ἐνδέξου.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐξι
νί Βασιλεία, καὶ τὴ δύναμις, καὶ τὴ
δέξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γεω
ργίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὕπηρει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὴν
Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη
ρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς
Ἐκκλησίας σου φύλαξον. Ἀγίασον
τοὺς

τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν,
τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδό
ξασον τὴ Θεῖκή σου δυνάμει, καὶ
μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπί^{ζοντας} ἐπὶ σέ.

Ο Διάκονος.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυ
ρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀγράντου, ὑπερ
ευλογημένης, ἐνδέξου.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι ἀγαθὸς, καὶ σιλάνθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοι τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ
αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ ΤΡΙΤΗ.

Ὕπηρει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ο τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμ
φώνους ἡμῶν χαριτάμενος προσευ
χάς, δὲ καὶ δυστὶ, καὶ τρισὶ συμφω
νοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰ
τήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος,
αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ
αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον τολή
ρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ πα
ρόντι αἰῶνι τὴν ἐπιτηρωσιν τῆς σῆς
ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μελλοντὶ ζωὴν
αἰώνιον, χαριζόμενος.

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, δὲ ἐν Ἀγίοις
ἀναπαύμενος, ὁ Τρισαγίω φωνῇ
ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος,
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογού
μενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου
Δυνάμεως προσκυνούμενος. Οτι

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὕπηρει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ἄεσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δ
καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα,
καὶ φρεσιας Ἀγγέλων, καὶ Αρ
χαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς
σῆς δόξης, ποίησον σύν τῇ Εισό^{δη}
δῷ ἡμῶν Εἰσόδου Ἀγίων Αγγέ
λων γενέσθαι, συλλειτουργούντων
ἡμῖν, καὶ συνδεξιολογούντων τὴν σὴν
ἀγαθότητα. Οτι πρέπει σοι πᾶσα
δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Γάιῳ, καὶ τῷ Ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
τοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα
τρὶ, καὶ τῷ Γάιῳ, καὶ τῷ Ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ.

Ο Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ.

Ὕπηρει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, δὲ ἐν Ἀγίοις
ἀναπαύμενος, ὁ Τρισαγίω φωνῇ
ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος,
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογού
μενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου
Δυνάμεως προσκυνούμενος. Οτι

τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ἐλαῖον παρα-τούς τῆς διαινοίας ἡμῶν ὅτιάνοιξεν γυγγῶν τὰ σύμπαντα. Οἱ κτίσας ὁρθάλιμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐχαριστηῶν ἀνθρώπων καὶ εἰκόναν στοῦ, καὶ λικάνη σου κτηριγμάτων κατανόρθωσισιν, καὶ πάντι σου γχρισμάτι στοῦ. Κύνης ἡμῶν καὶ τὸν τῶν μακακοσμήτας. Οἱ διδοὺς αἰτοῦντις σορίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμφιράνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν. Οἱ κτίσισας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξιούς δούλους σου, ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἀγίου σου Θυτιστηρίου, καὶ τὴν δοξιλομέρην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίκην προσάργειν. Αὕτοις, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ σόματος ἡμῶν τῶν ἀμφιτωλῶν τὸν Τριτίγιον Γριον, καὶ ἐπίτεκψην ἡμᾶς ἐν τῇ χορητότερί σου. Συγγάρησον ἡμῖν πᾶν πληρμελήμα, ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχάς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δός ἡμῖν ἐν δισιότητι λατρεύειν σοι πάτας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν πρεσβείας τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰώνος σοι εὐαρεστάτων. Ότι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξην ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γενέ, καὶ πάτησον τῆς Κύριε ἐλέησον. Τρίς,

Ο Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διαινοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμενά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμενά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

ΕΥΧΗ
ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ.

Ἔν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ τάυτην ἵεσίσιαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν δούλων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατεθεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τὸ πλήθισ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τὰς οἰκτιρ-

οἰκτιρμούς σεῦ κατέπεμψον ἐξ ἣν καὶ ἡσι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τὰν μᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, αἰώνων.

τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλεύσιον ἔλεος.

Ο Διάκονος.

Εὔξασθε οἱ Κατηγορούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ Ήστοι ὑπὲρ τῶν Κατηγορούμενον δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ λύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ, Κατηγορούμενοι τῷ Λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Αποκαλύψῃ αὐτοὺς τῷ Εὐαγγελίον τῶν Ιερέων, Ιερομονάγων, καὶ πάστορας τῆς ἐν Χριστῷ τῇ Αγίᾳ αὐτοῦ, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Έκκλησίας.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Αδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ιερέων, Ιερομονάγων, καὶ πάστορας τῆς ἐν Χριστῷ τῇ Αγίᾳ αὐτοῦ, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Έκκλησίας.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀγνίλαβον, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς τῆς Στήριζεται.

Οἱ Κατηγορούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΕΥΧΗ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ.

Ἐν τῷ ἀπλωθῆναι τὸ Εὐλόγητὸν

Ἡ λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀθρώπων εξαποστεῖλας τὸν μονογενῆ σου Γένον, καὶ Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ιησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηγορούμενους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἐσυτὸν αὐχένοι; καὶ καταξίωσον αὐτοὺς, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λοιπροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀσέσεως τῶν ἀμαρτητέμπορμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Γένε, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ὃν

Ἐγώτον αὐτοὺς τῇ Α

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀπεκδεχόμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Γένε, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ὃν

γιάς σου Καθελκή, καὶ Ἀποστόλης τοῦ Λαζανίου. Καὶ ἵκανωσον ἡμεῖς, καὶ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγχαταρθῆμεν σέου ἔλους εἰς τὴν διεκονίαν σου εον αὐτούς εἰς τὴν ἐκκλησήν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνείδησεως, ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σοι ἐν πεντὶ καθαρῷ, καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσχωνταί ἡμῶν, ἔλεως ἡμᾶν εἴης ἐν τῷ πλήρῃ τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως

Ἔνα καὶ αὐτοί σὸν ἡμῖν δεξέξωσι τὸ πάντμον, καὶ μεγάλοπρεπὲς δικομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γεωργίου, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἄστι, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν ἐκφύνησιν λαμβάνει ὁ Ιερεὺς τὸ Εὐλόγιον, καὶ κατὰ τὸ σύντιτον ἐξαπλώνεται.

Ο Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶτρον, ἀλέργων καὶ διαρρήκτην ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι Σορίᾳ.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οσοι Κατηχούμενοι προέλθετε ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχούμενών ὅσοι Πιστοί. Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ ΠΡΩΤΗ.

Μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εὐλόγιον Ὡν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ἐνυχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπέρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι ὁ Θεός τὴν δέησιν ἡμῶν ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δέησις, καὶ ἵκειας καὶ θυσίας ἀναμάκτους, διπέρ πειρά-

τοῦ πρόπεισοι πᾶσα δέξα, τετρή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεωργίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄστι, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ ΔΕΥΤΗΡΑ.

Ὕν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ἔλιν, καὶ πολλάκις σοι προτίτωμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθόε, καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς φυγὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος. καὶ δώφη ἡμῶν ἀλενοχον, καὶ ἀκατάχριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου Θυσι-

τρίου. Χάριτι δὲ ὁ Θεὸς καὶ καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐγρημάτιτας, τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπήν, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως ἀναμάκτου θυσίας τὴν Ἱερουργικήν την παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι ἀνόγχως, καὶ ἀκαταχρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου τῶν ἐπισυρχίων, καὶ τῶν ἐπιγείων Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπισυρχίου ὃ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχρύσου Βασιλέας ἀξιωθῆναι.

μενος, ὃ τῶν Σεραφίμ Κύριος,

καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ιεραρχή, δικόνος

Ἀγίος καὶ ἐν Ἅγιοις ἀναπαυόμενος.

Σὲ τούνυν δυσποτῶ τὸν μό-

Ἀντιλαβοῦ, σῶτρον, ἀλέργων, καὶ εὐήκοσι, ἐπιδιεύρυντας ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ ψυχῇ ἐπὶ ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ αγρεῖσιν δουλόν σου, καὶ καθάρισιόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδιὰν τὸ συνείδησεως πονηρᾶς. Καὶ λαύνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Α-

γίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ιερατείας χάριν, παραναπτέμπτωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεωργίῳ Πνεύματι, νῦν, πέπτη, καὶ λειτουργῆσαι τὸ ἄγιον, καὶ ἄστι, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν καὶ ἀγαντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ αἰώνων. Τίμιον Αἴμα. Σοὶ γάρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἔμυτον αὐχένα, καὶ δέομαι σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παιδῶν σου. Άλλ' ἀξίωσον προσενεγκθῆναι σοι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀνατίνου δουλοῦ σου τὰ Δῶρα ταῦτα.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΑΔΟΜΕΝΟΥ.

Ὕν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ούδεις ἀξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σφρικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἥδοναις, προσέρχεσθαι, η προσεγγίζειν, η λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ, τῆς δόξης τὸ γάρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς πομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατέπουρχίαις Δυνάμεσιν: ἀλλ' ὅμως τρί, καὶ τῷ Ηαναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμετρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέροντες ἀνθρώπος, αἰώνων. Άμην.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὅμινον, ||
λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσαμεν τὴν δέητιν ἡμῶν διαχύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ τῷ λυτρῷ.

Ὕπερ τῶν προτεινόντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τοῦ Ἀγίου Οἴκου τούτου, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄστρακόν, Φύλακα τῶν ψυγῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τοῦ βούθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάτερος θείων, δργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ.

Μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

Ὕπερ λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἄγιος, ὁ δεσχόμενος θυσίαν αἰνέστεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν δλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ Ἅγιῳ σου θυσιαστήριῳ. Καὶ

ἐκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δώρα τε καὶ θυσίας πνευματικάς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ ἐπισκυνθεῖ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δώρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

‘Ο Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ χάριτον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείων, ἀγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον,

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄστρακόν, Φύλακα τῶν ψυγῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πληρημελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κύριου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φιλέροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθύμεθα.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Αἱ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Γίον, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἰ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

εῖ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, ως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνίγαχαι καὶ ζωοποιῶ σου Ηγεύματι, νῦν, γές, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχακιστήσαι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν ρίσω τὴν μελλουσαν. Τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Γίῳ, καὶ τῷ Ηγεύματί σου τῷ Ἅγιῳ ὑπὲρ πάντων ὃν ισμεν, καὶ ὃν σύχισαν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφινέντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας· καίτοι αοὶ παρεστήκασι γηλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβίμ, τὰ Σεραφίμ, ἔξαπτέρυγα, πολυόματα, μετάρσια πτερωτά.

‘Ο Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ φόδου· Πρόσχομεν τῇ ‘Ἄγιᾳ Αναφοράν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Παντός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ‘Ἄγιου Ηγεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Άνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Αὕτιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμεν, σὲ εὐλογητήν, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθύμεθα. Αὕτιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμεν, σὲ εὐλογητήν, σὲ αἰνεν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου· σὺ γάρ εἶ ὁ Θεός, ἀνέχφραστος, ἀπερινόγητος, ἀδρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὅν, ὡσαύτως ὅν, σὺ καὶ ὁ μονογενῆς σου Γίος, καὶ τὸ Ηγεύμα σου τὸ ‘Ἄγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρηγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἐ-

τον ἐπι ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ, καὶ ὁ παῦτρος καὶ ἀναμεμένος ἀστρεῖσιν,
χρύσοις, καὶ ἀμαρτίοις χρεῖσι, καὶ παρακληθεῖσιν, καὶ δεσμεῖσα,
εὐχρηστήσας, καὶ εὐλογήτας, ἀ· καὶ ἕκετεῖσιν, κατάπεμψόν τὸ
ῷκον, καὶ τὰς ἔδωκε τοῖς Ἀγίοις Πνεύματος τῷ Ἀγίῳ ἡρῷ ἥμας,
οις αὐτοῦ Ναυπηγεῖς, καὶ ἀποταῖς τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.
ετοῖς, εἰπών.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Ἄκριτε, φάγετε, τοῦτο μου ἐπὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἀλόγους
νον εἰς ὅρεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Οικέτες καὶ τὸ Ποτήριον, μετὰ τὸ
διεπανήσαι, λέγων.

Πιστεῖτε εἴς αὐτοῦ πάντας, τοῦτο
ἐστὶ τὸ Αἴμα μου, τὸ τῆς Καρνής
Διαμήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοῖνυν τῆς σωτη-
ρίου ταῦτης ἐντολῆς, καὶ πάντων
τῶν ὑπὲρ ἥμας γεγενημένων,
τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τρι-
ημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐ-
ρανούς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν
Κυθήρως, τῆς δευτέρας καὶ ἐν-
δεξίου πάλιν παρουσίας.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέ-
ρομεν, κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Ἐπι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν

Θεὸς θλάσθητος μοι τῷ ἀμφι-
τολῷ.

Καὶ ανιστάμενος ὁ Ιερεὺς φρεγίζει
τρὶς τὰ Ἅγια Δῶρα λέγων.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦ-
τον, τίμον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ο Διάκονος: Ἀμήν. Ο Ιερεὺς:

Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ, τί-
μων αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ο
Διάκονος: Ἀμήν. Ο Ιερεὺς Μετα-
διδῶν τῷ Πνεύματι σου τῷ Ἀγίῳ.
Ο Διάκονος: Ἀμήν. Τρίς..

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Θεῖς γενέσθι τοῖς μεταλαμβά-
νουσιν εἰς γῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφε-
τον ἀμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ
Ἀγίου σου. Πνεύματος, εἰς Βασι-
ιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρ-
όργισίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρῖμα,
ἢ εἰς κατάκριψα. Εἰ προσφέρο-
μένον σοι τὴν λογικὴν ταῦτην Λα-
τρεῖσιν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀν-
παυσομένων Προπτόξων, Πατέ-
ρων, Πατριαρχῶν, Προφήτων, ἀ-
ποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελι-
στῶν, Μαρτύρων, Θυμολογητῶν,
Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύ-
ματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Ἐπικρέτως τῆς Παναγίας. ἀ-

χράν.

πταισμάτων, τὸ ἀχρεωτόν σου Σῶμαθρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης τοῦ
μα καὶ θεῖον Αἵμα, εἰς Πνεύματος χῆρας μου τὸ Αἴμά σου.

Αγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον
ζωὴν φύλαγμάρωπε, καὶ παῖδαν καὶ
δίξις τὸ σεπτὸν σκῆνωμα, ταῖς σαῖς
εὐχαῖς σκεῦσος ἐκλογῆς με ἀπέρ-

γαταῖ, δπως τῶν Ἀγιασμάτων με-
τέχω τοῦ Τόκου σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἀρτού ποάπεζα Πε-
ναγία, τοῦ ἀγνωθείν δι' ἔλεον κατα-
βάντος, καὶ Κόσμῳ κακιστέραν

ζωὴν διδόντος, καὶ μὲν ἀξιώσαν νῦν
τὸν ἀγάξιον, μετὰ φύσεως γενέσασθαι
τούτου, καὶ ζῆσθαι.

Ωδὴ, ε. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας, δι' ἥμας σαρκωθεῖς
πολυσθεῖς, τυθῆγας ὡς πρόβατον

διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα· διθενὶς ικε-
τεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἔξαλεῖψαι
πληρυμελήματα.

Δέξα.

Θεράπευτον τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραυματά Κύριε, καὶ ὅλον με ἀγία-
στον, καὶ καταξίωσον δέσποτα, δπω-
κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου

Δείπνου ὁ ταλαπίωρος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίκος, β. Τὰ ἀνω ζῆτῶν.

Τὸν Ἀρτον Χριστὲ, λαβεῖν μὴν πε-
σθῆ, με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τοῦ
θείουσαν νῦν Αἴματος, τῶν ἀγράντων
δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων

σου, μετασχεῖν ὁ ἄθλιος, μὴ εἰς
κριμά μόι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι
εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ωδὴ, ζ. Εἰκόνος Χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ Μετάληψις
Χριστὲ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν
Μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς

καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀ-
τιμὸν, τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοὶ, καὶ
ρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπί-

δεσμον, πρόξενος, ἀγαθὸς μόνε ὅπως δετε οὐκέτι καὶ τίμιος
δοξάζω σε. Δόξα.

Προσειτηρικόν, καὶ ἐγέρων τὸν τε προστάταν, ὃς προσφέρειν,
καὶ ἀγαγκῶν καὶ πάστης θλιψεως. Πατέρι τῷ ίδιῳ, ἢστι σοραγιάζεται,
πρόσωπον καὶ πόσῳ προστών σοι νῦν, ἀγνίζων τοὺς μετέχοντας.
μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σου

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγα-
θείτην Δεσποτα, φωτισθείτην, σω-
θείτην, γενοίμην οἰκός σου, τὴν τῶν
Μυστηρίων μεθέξει τῶν ιερῶν, ζ-
νοικόν σε ἔργα χειρῶν σου,
καὶ τὸν Πατέρων τίμιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ
νοῦν Θεογαρίτω τε, ἐκδυσωπῶ σε
νῦν ὁ θεοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ
ἀκάθαρτος μέλλοντά με νῦν τοῖς
ἀγράντοις Μυστηρίοις προσέρχε-
σθαι, κάθαρον δὲν μολυσμοῦ σαρ-
κὸς καὶ πνεύματος.
Ωδὴ. Η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ως πῦρ γεννήτω μοι, καὶ ώ-
σεὶ φῶς τὸ Σῶμα σου καὶ τὸ θι-
μα σου Σωτῆρος μου τὸ σωμάτατον
σλέγον ἀμαρτίας τὴν ὑλὴν, καὶ
ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ
δὲν μολυσμοῦ σαρκὸς, προσκυνεῖν σου
τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεστος σεωμάτωται, ἐκ τῶν ἀγνῶν
αἱμάτων σου· διθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε
γενεὰ Δέσποινα· Νόων τε τὰ πλήθη
δοξάζει, ὡς διὰ σου σαφῶς κατι-
δόντα τὸν πάντων Δεσπόζοντα,

οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.
Καὶ εὐθὺς, Ἀξιόν εἶστιν ὡς ἀλη-
θῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
Πάτερ τίμιον. Τροπάριον τῆς Ἡ-
μέρας, εἰ ἔστιν Ἑορτὴ τῶν Χρι-
στοῦ Γεννῶν. Η Ἀλληλούϊα. εἰδί-
ον, ταῦτα.

Ἐπίκλησις, Πλ'. β.

Ελέησον τίμιας Κύριε, ἐλέησον
τῆς πάσης γάρ ἀπολογίας ἀπο-
ρουντες, ταῦτην σοι τὴν ἵκεσιαν ὡς
Δεσπότην οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρο-
μεν, ἐλέησον τίμιας. Δόξα.

Χρηστός εἶστι γεύσασθαι, καὶ
γάρ

τίμιον πεποίησαν μὴ δογματίζεις ή· Η τοίμασας ἐνθωπιόν μου τρί-
μην στόδιρα, μηδὲ μητριῆς τῶν αὐτῶν ἐξ ἐναντίες τῶν θλιβού-
νομιῶν τίμων, οὐλλαγήσον καὶ τῶν με-

νῶν ὡς εὔτηλαγγηνος, καὶ λατρεωται· Ἐλίππανας ἐν ἐλαχίῳ τὴν κερα-
τίμης ἐκ τῶν ἐχθρῶν τίμων. Σὲ λατρευούσου με-
γάρ εἰ Θεὸς τίμων, καὶ τίμεις λα-
ύσκοντας δικαιούσεις σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου,
καὶ τὸ δυνατό σου ἐπικεκλημένα. Καὶ τὸ ἔλεος σου καταδιώξει
με πάσας τὰς τίμερας τῆς ζωῆς

μου.

Τίμης εὔτηλαγγηνίας τὴν πύλην
ἀνοίξον τίμην, εὐλογημένη Θεοτόκε.

Εἴπερντες εἰς σὲ· μηδὲ ἀστοχήσω-
μεν· διατείχημεν διὰ σου τῶν περι-
στάσεων. Σὺ γάρ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. Καὶ τὸ εὐχή-
τῶν ἀποδείπνων, ἦγουν Ἀσπίλε, ά-
μολυντες, ἄφορε, ἄχραντε.

Τῇ ἐπαύριον δε, μετὰ τὴν τῶν Οὐρῶν
οὐρῶν Ἀκολουθίαν, διατελεσθεῖ, μέλ-
λων, ποτει στίχον, εἰτε Βασιλεὺν Οὐ-
ρᾶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
Πάτερ τίμιον. Κύριε ἐλέησον, εβ'. δευτε-
ροσκυνήσωμεν· Καὶ τοὺς παρόντας
ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ, χβ'. 22.

Κύριος ποιημένει με, καὶ οὐδέν με
διστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ
με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ οὐδατος ἀναπαύσεως ἐξέ-
θρεψε με, τὴν ψυχήν μου ἐπέ-
στρεψεν.

Ωδῆγησέ με ἐπὶ τρίθους δικαιο-
σύνης, ἐνεκεν τοῦ δύνοματος αὐτοῦ.

Ἐάν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσω
σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι
μῶν, καὶ

‘Αρατε
καὶ εἰσει
δόξης.

‘Η βάσιδος σου, καὶ τὸ βασιτηρία

σου,

αὐταί με παρεκάλεσται.

Τίς

ντος ὁ Βασιλεὺς

τῆς

ἡψεται εὐλογίαν πα-
καὶ ἐλεημοσύνην πα-
τήρος αὐτοῦ.

Αὕτη
Κύριον,
τοῦ Θεοῦ
τοῦ Θεοῦ

ιντων τὸ πρόσωπον
καθ. οἱ Ἀρχοντες
μητρει αιώνιοι,
τὸ Βασιλεὺς τῆς

ντος ὁ Βασιλεὺς

τῆς δέξης Κύριος κραταιός καὶ τανοίας, γ'. καὶ τὰ παρόντα Τρο-
δινατές, Κύριος δυνατός ἐν πο-
πάρια. Ἡγος πλ. β'.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἀρχοντες ὑ-
μῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,
καὶ εἰσελεύσεται δὲ Βασιλεὺς τῆς
δέξης.

Τις ἔστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς
δέξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐ-
τός ἔστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δέξης.

ΨΑΛΜΟΣ, ριέ 115.

ΕΠίστευσα, διὸ ἐλάλησα ἐγὼ
δε ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἔκστάσει
μου: Πᾶς ἀνθρωπὸς φευστής.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ πε-
ρὶ πάντων, ὃν ἀνταπεδώκει μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λέψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλέσο-
μαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀ-
ποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λα-
οῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου δὲ θά-
νατος τῶν Οσίων αὐτοῦ.

Ω Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐ-
γὼ δοῦλος σὸς, καὶ Γίος τῆς
πατιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δε-
σμούς μου.

Σοὶ θύσαν αἰνέσεως, καὶ
ἐν δυόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀ-
ποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λα-
οῦ αὐτοῦ.

Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν
μέσῳ σου Ἱερούσαλήμ.

Δόξα, καὶ υἱος. Ἀλληλούια. Με-

ΤΑΣ ἀνομίας μου πάριδε Κύ-
ριε, ὃ ἐκ Ηαρθένου τεγχεῖς, καὶ
τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν
աὐτὴν ποιῶν τὸ ἀχράντου σου
Σώματος καὶ Αἵματος μήμε ε-
ξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σου προσώ-
που, ὃ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα
ἔλεος.

ΕΙΣ τὴν Μετάληψιν τῶν Ἀγι-
ασμάτων σου πᾶς ἀνισθεσθῶ ὃ ἀ-
γάπεις; ἐὰν γάρ τολμήσω σοι
προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὃ γί-
των με ἐλέγγει, στὶς οὐκ ἔστι τοῦ
Δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενή-
σω τῇ πολυαμαρτήτῳ μου ψυ-
χῆς καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον
τῆς ψυχῆς μου, καὶ σωσόν με ὡς
φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκός.

ΠΟΛλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ
κατέργυγον Ἀγνῆ, σωτηρίας δεό-
μενος. Επίσκεψαι τὴν ἀσθενεῦσάν
μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Γίῳ
σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆγαί μοι
τὴν ἀφεσιν, ὃν ἔπραξα δειγῶν,
μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ Ἀγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Ε'. λέγε τό.

ΟΓε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, ἐν τῷ
Νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο,
τότε Ιούδας ὁ δυσσεβής, φιλαρ-
γυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀ-
νόμαις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον
Κριτὴν παραδόθωσι. Βλέπε χρι-
μάτων ἐραστὰ, τὸν δὲ ταῦτα
κριτῶν ἀγχόνη χρησάμενον. Φεῦγε ἀκά-

ρει-

ρεττον ψυχὴν τὴν διδασκαλῶντοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ
τοιαῦτα τολμήσαντι δὲ περὶ πάν-
κλειον τὸ σύς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσά-
τας ἀγαθὸς, Κύριε δέξα σοι.
κουσον τῷν ἑρμάτων μου. Ή-
τίτα τὸ, Κύριος ἐλέησον, μ'.
μαρτον γάρ, Κύριε, ἡμαρτον εἰς
Μετανοίας στας βούλει, καὶ εὐ-
θὺς τοὺς παρόντας στήχους.
οὐκ εἰμὶ δίξιος ἀτενίσται εἰς τὸ ο-
Μέλλων φαγεῖν, ἀνθρωπε, Σῶμα ψος τῆς δέξης σου παρώργισα
Δεσπότου.

γάρ σου τὴν ἀγαθότερτα, τὰς σὰς
Φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ ἐντολὰς παραβάς, καὶ μὴ δια-
τυγχαίνει.

Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς με
τουσίαν,

Πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυ-
ποῦσιν,
Ἐπειτα θαρρῶν μυστικὴν δρῶσιν
φάγε.

Ἐτεροι Στήχοι.
Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους
θυσίας.

Τοῦ ζωοποιοῦ Σώματος τοῦ Δε-
σπότου.

Τῷ δὲ πρόσευξι τῷ τρόπῳ μετὰ
τρόμου:

Ε Γ Χ Η

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΑἘσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ
ο Θεὸς ἡμῶν, ἡ πιγγὴ τῆς ζωῆς,
καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὄρα-
της καὶ ἀօράτου Κτίσεως Δημι-
ουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς
συναδίος Υἱὸς, καὶ συνάναρχος.
Ο δὲ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέ-
σας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ
τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων
λανθρωπε Χριστὲ, ὡς τὴν Πόρ-
την, ὡς τὸν Ληστὴν, ὡς τὸν Τε-
λαναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς
άμαρτίας φύσιν ἡμῶν. Αὐτὸς ἀθά-
ρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν
νατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμπου
άμαρτιῶν, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων
τὴν

τοῦ Κέσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας:

τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος ὁ τοὺς
κοπιῶντας καὶ περιόριτι μένοντας
πρὸς σεαυτούς καὶ λιγούς καὶ ἀναποτά-
μαντικούς τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ ἐν Ἀγρίῳ Πατρὸς ἡ-

πρὸς σεαυτούς καὶ λιγούς καὶ ἀναποτά-

μαντικούς τοῦ Χρυσοστόμου.

**Κύριε ὁ Θεός μου, εἰδα ὅτι οὐκ
καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς εἰμὶ ἀσιος, οὐδὲ ἐκκαθάρισμον ὑπὸ^{τὴν στέγην εἰστέλθεις τοῦ σίκου}
μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύμα-^{τῆς ψυχῆς, διότι σκηνὴ ἔρημος καὶ}
τοῦ διδαξόν με ἐπιτελεῖν ἄγια
σύντην ἐν φόβῳ σου ἵνα καθα-^{καταπεσοῦσαν ἐστί, καὶ οὐκ ἔ-}
ρω τῷ μαρτυρίᾳ τῆς συνειδήσε^{χεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἀξίου τοῦ}
ώς μου, τῶν ἀγιασμάτων σου
τὴν μερίδαν ὑποδεχόμενος, ἐνώ
θῶ τῷ Ἅγιῳ Σώματί σου καὶ
Αἵματί, καὶ ἔσω σε ἐν ἐμοὶ καὶ
τοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ
Ἔκτρῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ σου Ηγεύ-^{τον, σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων}
ματί. Ναὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ,^{τὴν ἀνακλιθῆσαι, οὗτοι κατάδεξαι καὶ}
ὁ Θεός μου, καὶ μὴ εἰς κρήμα^{γῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλαμένῳ μου}
μοι γένοιτο ἡ Μετάληψις τῶν
ἀγράντων καὶ ζωοποιῶν Μυ-^{τηρίων σου, μὴ δὲ ἀσθενής γε-}
τηρίων σου, σώματι, ἐκ^{νοίμην ψυχῆς τε καὶ σώματι, ἐκ}
τοῦ ἀνακτίως αὐτῶν μεταλαμ-^{τοῦ λεπροῦ, οὗτοι κατάδεξαι}
βάνειν. Ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τε-^{εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς τα-}
λευταίας μου ἀναπνοής, ἀκατα-^{πεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ}
κρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδαν
τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύ-^{άμαρτωλοῦ, Καὶ ως οὐκ ἀπώσω}
ματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφό-^{τὴν ὄμοιαν μοι Πόρυνη καὶ ἀμαρ-}
δίων ζωῆς αἰώνιου, καὶ εἰς εὐπόρ-^{τωλὸν προσερχομένην καὶ ἀπτο-}
στεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ
φοβεροῦ Βῆματός σου. Οπως ἀν-^{μένην σου, οὗτοι σπλαγχνίσθητι}
τὴν ζωῆς αἰώνιου, καὶ εἰς εὐπόρ-^{Καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ προ-}
στεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ
φοβεροῦ Βῆματός σου. Οπως ἀν-^{σερχομένω, καὶ ἀπτομένω σου.}**

καὶ ως οὐκ ἔβδελνξω τὸν βυπα-^{καὶ εἰκείνης σόμα καὶ ἐναγέας κα-}
ρὸν εἰκείνης σόμα καὶ εἰκείνης ταφιλοῦ σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ
τὸ βυπαρώτερον ἐκείνης στόμα
καὶ εἰναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυ-^{καὶ ἀκαθάρτα μου χειλή καὶ}
σα καὶ βεβήλα, καὶ τὴν ἀκαθάρτοτέρον
μου γλώσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω
μοι ὁ ἀνθρακός τοῦ παναγίου σου

Σώ-

ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

31

Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵμα-
τος, εἰς ἀγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν,
καὶ ρώσιν τῆς ταπεινῆς μου τοῦ
γῆς καὶ τοῦ σώματος εἰς κουφι-

τισμὸν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου
πληριμμελημάτων εἰς σύλλαβτηρίον Κύριος, ὁ δὲ οἰκτονος σύλλαγθρωπίας
πάστης Διαβολικῆς ἐνεργείας εἰς ἀνεκδιηγητον τὸ ἥμετερον δῆλον
ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς σαύ-^{προστλαβόμενος φύραμα, ἐκ τῶν}
λητῆς μου καὶ πονηρῆς συνηθείας
ἄργων καὶ παρθενικῶν αἰμάτων
εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν εἰς Ηγεύ-^{τῆς ὑπεροχῆς κυρτάστης σε Ηγεύ-}
περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου εἰς
προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος,^{ματος θείου ἐπελεύσει, καὶ εὐδο-}
κιά Πατρὸς ἀδίου Χριστὲ Ἰησοῦ,^{καὶ τῆς στῆς Βασιλείας οἰκείωσιν.}
σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη, καὶ δύνα-^{Ο τῷ προστλαβόμενοι σου τὰ}
μις. Ο τῷ προστλαβόμενοι σου τὰ
χωριστά καὶ Σωτήρια Πάθη κατα-^{ζωοποιιά καὶ Σωτήρια Πάθη κατα-}
θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότη-^{θεξάμενος, τὸν Στευρὸν, τοὺς ἦ-}
τι τοικοῦντα καὶ τοικοῦντα, τὸν λόγγην, τὸν θάνατον,^{λους, τὴν λόγγην, τὸν θάνατον,}
γένερων μου τὰ φυγοφθόρα πά-^{νεκρωσόν μου τὰ φυγοφθόρα πά-}
θη τοῦ νορτοῦ λύκου γένω-^{θη τοῦ σώματος. Ο τῇ ταρρῇ σου}
ματι. Διὸ δέομαί σου, ως μόνος ὣν
τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας Βασιλεία,^{τὰ τοῦ Άδου σκυλεύσας Βασιλεία,}
θάψων μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογι-^{θάψων μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογι-}
σμῶν τὰ πονηρά διαβούλια, καὶ^{σμῶν τὰ πονηρά διαβούλια, καὶ}
τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διάσ-^{της πονηρίας πνεύματα διάσ-}
κεδασσον. Ο τῇ τριπλέρῳ σου καὶ^{κεδασσον. Ο τῇ τριπλέρῳ σου καὶ}
ζωηρόρῳ Αναστάσει τὸν πεπτω-^{ζωηρόρῳ Αναστάσει τὸν πεπτω-}
κότα Ηροπάτερα ἀναστήσας, ἀνά-^{κότα Ηροπάτερα ἀναστήσας, ἀνά-}
στησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθή-^{στησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθή-}
ταντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑ-^{ταντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑ-}
ποτιθέμενος. Ο τῇ ἐνδόξῳ σου
Ἀγαλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ
πρότλημα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ
καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀ-^{πότλημα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ}
ξίωσόν με διὰ τῆς τῶν Ἅγιων σου
Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δε-^{πότλημα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾳ}
ξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυ-^{καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀ-}
χειν. Ο τῇ ἐπιστηματικού σου Παρα-^{ξίωσόν με διὰ τῆς τῶν Ἅγιων σου}
κλήτου Πνεύματος, σκεύη τίμια
τούς ιερούς σου Μαθητὰς ἐργασά-^{Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾳ}
μενούς, δοχεῖον καὶ μὲ τῆς αὐτοῦ ἀ-^{κλήτου Πνεύματος, σκεύη τίμια}
νάδειξον. ἐπελεύσεως. Ο μέλλων
πά-

πάλιν ἔργασθαι κρίναι τὴν Οἰκου-λυρᾶς καρδίας. Ἀπὸ ἀκαθάρτου μέντην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκετον καὶ γίγαντες, ἐκ πύρης ῥευματέμενος προσπεντῆσαι σοι ἐν νεφέλαις νῆς, Δέξαι δέησιν, Χριστέ μου, καὶ τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάτῃ μου, σὺν μη παρωστάμενός μου, Μή τοὺς πάσι τοῖς Ἀγίοις σου. Να τέλεσθε τὴν ἀναισχυντίαν. Δός μοι παρρήσιας διόξοισθαι, καὶ ἀνυμνῶ σε σὺν τῷ ἀνάργυρῳ σου Ηατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἄγιοις, καὶ ζωποῖσθαι, νῦν, καὶ ἦσι, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Δέσποτα Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἑξουσίαν ἀνθρώποις ἀφίεναι ἀμαρτίας, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, πάριστε μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξίωσόν με ἀκαταχρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωσπιῶν Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλὰ εἰς καθαρισμὸν, καὶ ἀγιασμὸν, καὶ ἀφράσιδνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ Βασιλείας εἰς τεῖχος καὶ βοή θείων, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλεψιν τῶν πολλῶν μου πληρμελημάτων. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ηατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἦσι, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Απὸ ρυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ δι-

τιῶν ἵνα καθαρῇ καρδίᾳ, Περιττόσμῳ δικαιοίᾳ, καὶ ψυχῆς συνετροπήν, Τῶν ἀγράντων τούς μετάτυχο καὶ παναγιών Μαστιχῶν Οὓς θεούται, καὶ ζωούται πᾶς ἐπράγματος σε καὶ πίνων. Εἴ εἰλικρινὸς καρδίας. Σὺ γάρ εἶπας, Δέσποτά μου. Ήλές δὲ τρώγων μου, Τάρχη, καὶ ζωούται πᾶς οὐ μέγεθος πταισμάτων, Οὐχ ψιλαρτημάτων πίθιος ὑπερβατίες τοῦ Θεοῦ μου, Τὴν πολλήν μαρτυρικήν, καὶ σύλλανθρωπίαν ἀκρινήν. Άλλα τελέο πάλιν οὖτος μένει, ἐν αὐτῷ δὲ ἐγώ τυγχανώ. Άλτηρ δὲ λόγος πάντως τοῦ Δεσποτοῦ καὶ Θεοῦ μου Τῶν γάρ θείων διετέγματον, καὶ θεοποιῶν Χριστῶν, Οὐ μὲν οὖν, οὐκ ἔτι μόνος, ἀλλὰ μετά σοῦ Χριστέ μου, Τοῦ φωτὸς τοῦ Τριτήλιου, τοῦ εωτικούτος τὸν κόσμον. Ιναγοῦν μὴ μόνος μένω, διγά σεο τὸν Ζωόδοτον. Τῆς πνοής μου τῆς ζωῆς μου, τοῦ ἀγαλλιάματός μου, Τῆς τοῦ Κέσμου σωτηρίας, διατοῦτο σοὶ προστήθων. Ως δέξαι μετὰ διαχρόνων, καὶ ψυχῆς συντετριμένης, Λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων ἰκετεύων τοῦ λαβεῖν με. Καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόγνων, καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων. Μετασχεῖν ἀκαταχρίτως, ἵνα μέγις, καθὼς εἶπας, Μετέ έμοι τοῦ τρισαθλίου· ίντα μὴ χωρίς εὑρών με, Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάση με δολιώς. Καὶ πλανήσας ἀπαγάγγη τῶν θεοποιῶν σου λόγων, Διὰ τοῦτο σοὶ προσπίπτω, καὶ θερμῶς ἀγαθοῦ σοι. Ως τὸν Ασωτὸν ἐδέξω, καὶ τὴν λαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἰματος, καὶ ἐνοχός εἰμι, καὶ κρίμα εμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ δια-

ΕΥΧΗ
Τοῦ Μεγάλου Βασιλίσου.

Οἶα, Κύριε, διτι ἀναξίως μετα-
πέμψενή, νῦν γάρ προσερχόμενος
τοῖς, Οἶδα, Σῶτερ, διτι ἀλικος, ἡς
ἐγώ σοι ἔπταισε σοι, Οὐ δὲ ἐπρα-
τίσας πράξεις, ἂς ἐγώ κατεπο-
τασάμην. Άλλα τελέο πάλιν οὖτα
ώς οὐ μέγεθος πταισμάτων, Οὐχ
ψιλαρτημάτων πίθιος ὑπερβατίες
τοῦ Θεοῦ μου, Τὴν πολλήν μα-
ρτυρικήν, καὶ σύλλανθρωπίαν ἀ-
κρινήν. Άλλα ἐλαχίω συμπαθείας τοὺς
θερμῶς μετανοοῦντας, Καὶ καθα-
ρεῖς καὶ λαμπρύνεις, καὶ φωτός
ποιεῖς μετόχους, Κοινωνούς Θεό-
τετράς σου ἐργαζόμενος ἀτέθωντας.
Καὶ τὸ ξένου καὶ Ἀγγελούς, καὶ
ἀνθρώπων δικαιοίας, Ομιλεῖς αι-
τοῖς πολλάκις, ὡσπερ φίλοις σου
γηροίσις Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ
ιε, ταῦτα μὲ πτεροῖ, Χριστέ μου,
Καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις,
πρὸς ἴμμας εὐεργεσίας, Χαῖρων
τε καὶ τρέμων ἄμα, τοῦ πυρὸς
μεταλαμβάνω. Χόρτος ὄντα καὶ
ξένον θαῦμα δροσιζόμενος ἀπαν-
τετριμένης, Οὐσπερ οὖν ἡ θάτος πάλικι, ἡ
ἀσθλέκτως καιομένη. Τοίνην εὐχα-
ρίστων γνώμη, εὐχαρίστω δὲ καρδία,
εὐχαρίστοις μέλεσί μου, τῆς ψυ-
χῆς καὶ τῆς σαρκός μου, Προσ-
κυνῶ καὶ μεγαλύνω, καὶ διεξά-
γωσε, Θεέ μου, Ως εὐλογημέ-
νον ὄντα νῦν τε, καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας.

χρίνων, τὸ Σῶμα καὶ Λίμνα σεῦται του Μητρός, τῶν νοερῶν σεῦ χρήνων, τὸ Σῶμα καὶ Λίμνα σεῦται του Μητρός, τῶν νοερῶν σεῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου. Ἀλλὰ καταποργῶν καὶ ἀγριῶν Δυνάμεων, τοῖς εἰκαπομένοις σεῦ θαρρῶν, προσ- καὶ πάντων τῶν ἀγίων τῶν ἀποστολῶν, εἰκαπομένοις τῶν εἰπόντων Ὁ τοώ- αιδόντες τοι εὐαρεστηράντων, ἀκα- ἔργωνται σεῖς σῶν εἰπόντων. Ο τοώ- αιδόντες τοι εὐαρεστηράντων, ἀκα- ἔργωνται σεῖς σῶν εἰπόντων. Ο τοώ- αιδόντες τοι εὐαρεστηράντων, ἀκα- ἔργωνται σεῖς σῶν εἰπόντων. Ο τοώ- αιδόντες τοι εὐαρεστηράντων, ἀκα- ἔργωνται σεῖς σῶν εἰπόντων.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ
Τοῦ αὐτοῦ.
πάστης φωνασίκας καὶ πονηρᾶς πρόξεως, καὶ ἐνεργείας Διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσι μου ἐνεργούμενης, εἰς παρέργοιαν καὶ ἀγαπητὴν τὴν πρόσ- σεις εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφά λεσιν εἰς αὐξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος εἰς πλήρωσιν ἐν- τολῶν εἰς Πνεύματος ἀγίου κοι- νωνίαν εἰς ἐρδίον ζωῆς αἰώνιου, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδε- κτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βίημα- τός σου· μὴ εἰς χρῆμα, η̄ εἰς κα- τάκριμα.

ΕΥΧΗ

Ίωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ο Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρη- σόν μοι τὰ πλημμελήματά μου. οἶσα σοι ἡμαρτον, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν. ἔκουσίως, η̄ ἀκουσίως, ἐν γνώσει, η̄ ἐν ἀγνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρη- σον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναγράν-

νῆς, καὶ φει, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράν- γης ἀκαταισχύντου ἐκπίθος, καὶ προσασίας καὶ σωτηρίας μου, κα- ταξίωσόν με ἀκατακρίτως μετα- λαβεῖν τῶν ἀγράντων, καὶ ἀθανά- των, καὶ ζωτικῶν, καὶ φρικτῶν Μυστηρίωνσου, εἰς ἀρεστημάτων, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνον, εἰς ἀγια- σμὸν, καὶ σωτισμὸν, καὶ ἑρμηνίην, καὶ ιασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ χρείων, καὶ ἀναξίων ὁσιῶν ταῖς σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀραντιμὸν τῶν πονηρῶν μου ἀγνοισμῶν καὶ ἐνθυμήσεων, γενέτητός μου, μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἡμαρτον, εἴτε ἐν λόγοις, η̄ ἔργοις, η̄ ἐνθυμήμασιν, η̄ δια- νοήμασι, καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πά- σαις μοι ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ σου Πνεύμα- πρεσβείᾳ τῆς ἀπόρως κυρισάσης σε- παναγράντου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μό-

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνον, εἰς ἀγια- σμὸν, καὶ σωτισμὸν, καὶ ἑρμηνίην, καὶ ιασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀραντιμὸν τῶν πονηρῶν μου ἀγνοισμῶν καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προληψεων, καὶ νυκτερινῶν φρικτασιῶν, τῶν σκοτεινῶν καὶ πο- γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, η̄ ἔργοις, η̄ ἐνθυμήμασιν, η̄ δια- νοήμασι, καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πά- σαις μοι ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ σου Πνεύμα- πρεσβείᾳ τῆς ἀπόρως κυρισάσης σε- παναγράντου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μό-

